

460**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA**

z dnia 28 kwietnia 2000 r.

w sprawie nadania statutu Głównemu Inspektoratowi Farmaceutycznemu.

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. Nr 105, poz. 452, z 1993 r. Nr 16, poz. 68 i Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 152, Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Głównemu Inspektoratowi Farmaceutycznemu nadaje się statut, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *F. Cegielska*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 28 kwietnia 2000 r. (poz. 460)

STATUT GŁÓWNEGO INSPEKTORATU FARMACEUTYCZNEGO

§ 1. Główny Inspektorat Farmaceutyczny, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”, jest centralnym urzędem administracji rządowej obsługującym Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

§ 2. Główny Inspektor Farmaceutyczny kieruje Głównym Inspektoratem przy pomocy dyrektora gene-

ralnego oraz kierowników komórek organizacyjnych wymienionych w § 3.

§ 3. W skład Głównego Inspektoratu wchodzi:

- 1) Departament Nadzoru,
- 2) Departament Organizacyjno-Prawny,
- 3) Biuro Budżetowo-Finansowe.

461**WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO**

z dnia 9 maja 2000 r.

sygn. akt U. 6/98.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Krzysztof Kolasiński — przewodniczący,
Stefan J. Jaworski,
Wiesław Johann — sprawozdawca,
protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu w dniach 15 czerwca 1999 r. i 9 maja 2000 r. na rozprawie sprawy z wniosku grupy posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Edukacji Narodowej i Prokuratora Generalnego, o wydanie orzeczenia stwierdzającego, że:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1997 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Rodziny (Dz. U. Nr 138, poz. 927) jest niezgodne z art. 2, 7, 92 ust. 1 i art. 149 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492 z późn. zm.),
- 2) § 1, 2 i 3 uchwały nr 102/97 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1997 r. w sprawie finansowania z budżetu państwa zadań dotyczących młodzieży są niezgodne z art. 2, 7 i 93 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

- 3) § 1 uchwały wymienionej w pkt 2 jest niezgodny z art. 149 ust. 1 zdanie 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z art. 4 ustawy z dnia 23 października 1987 r. o utworzeniu urzędu Ministra Edukacji Narodowej (Dz. U. Nr 33, poz. 178 z późn. zm.) oraz z art. 10 ustawy powoływanej w pkt 1,
- 4) § 1, 2 i 3 uchwały wymienionej w pkt 2 są niezgodne z art. 216 ust. 1 i art. 219 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z art. 10 ust. 4 ustawy powoływanej w pkt 1 oraz z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344 z późn. zm.),
- 5) decyzja nr 15 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 kwietnia 1998 r. w sprawie powołania składu osobowego Komisji Wspólnej Ministra Edukacji Narodowej i Pełnomocnika Rządu do Spraw Rodziny do realizacji zadań zleczonych jednostkom niepaństwowym jest niezgodna z art. 2, 7, 87 ust. 1 i art. 93 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

o r z e k a:

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1997 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Rodziny (Dz. U. Nr 138, poz. 927) jest niezgodne z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82,

poz. 929) i z art. 2 oraz z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w pkt 1, nie jest niezgodne z art. 92 ust. 1 i art. 149 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Utrata mocy obowiązującej rozporządzenia powołanego w pkt 1 nastąpi 10 lutego 2001 r.

Ponadto postanawia:

na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643) umorzyć postępowanie w części do-

tyczącej uchwały nr 102/97 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1997 r. w sprawie finansowania z budżetu państwa zadań dotyczących młodzieży (pkt 2, 3 i 4 wniosku) oraz decyzji nr 15 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 kwietnia 1998 r. w sprawie powołania składu osobowego Komisji Wspólnej Ministra Edukacji Narodowej i Pełnomocnika Rządu do Spraw Rodziny do realizacji zadań zleczanych jednostkom niepaństwowym (pkt 5 wniosku).

Krzysztof Kolasiński
Stefan J. Jaworski *Wiesław Johann*

462

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 10 maja 2000 r.

sygn. akt K. 21/99.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Jadwiga Skórzewska-Łosiak — przewodnicząca,
Krzysztof Kolasiński,
Marek Safjan — sprawozdawca,
Jerzy Stępień,
Marian Zdyb,
protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2000 r. na rozprawie wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Prokuratora Generalnego oraz umocowanych przedstawicieli Koordynatora Służb Specjalnych i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, w sprawie zgodności art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95) w zakresie, w jakim powyższy przepis zamyka drogę sądową, z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 w związku z art. 184 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

i z 2000 r. Nr 12, poz. 136) jest niezgodny z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, sporządzonej w Rzymie 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, z 1995 r. Nr 36, poz. 175, 176 i 177 oraz z 1998 r. Nr 147, poz. 962), przez to, że pozbawia osobę sprawdzaną jakiegokolwiek skutecznego środka odwoławczego w wypadku odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa.

2. Przepis wskazany w pkt 1 wyroku jest również niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ponieważ w zakresie realizacji prawa dostępu do służby publicznej zamyka drogę do sądu, uniemożliwiając kontrolę zgodności z prawem procedur stosowanych w postępowaniu sprawdzającym.

3. Na podstawie art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Trybunał Konstytucyjny ustala, że utrata mocy obowiązującej przepisu określonego w pkt 1 wyroku nastąpi z dniem 31 stycznia 2001 r.

orzeka:

Jadwiga Skórzewska-Łosiak

1. Art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95

Krzysztof Kolasiński
Jerzy Stępień

Marek Safjan
Marian Zdyb

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ul. Marszałkowska 3/5, 00-624 Warszawa, tel. 825-46-79

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52; fax: 694-64-77, 694-62-06

Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581

www.gpkprm.gov.pl

e-mail: dziust@gpkprm.gov.pl

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa